

[Duetoft]

med den nye regering. Så jeg vil sige til hr. Henning Dyremose, at jeg synes, det er unfair at vurdere alle disse ting på den måde, som Det Konservative Folkeparti har gjort det i dag.

Men ellers tak for rosen.

(Kort bemærkning).

Henning Dyremose (KF):

Det er fuldkommen rigtigt, at jeg har rost Det Radikale Venstre, CD og Kristeligt Folkeparti for at gøre deres indflydelse gældende, men pointen er, at det kunne de også have gjort under en fortsat borgerlig regering; man havde muligheden, man havde tilbuddet, og der var stadig væk et flertal bestående af de seks ikkesocialistiske partier. Det Radikale Venstre valgte – oven i købet uden vilje til overhovedet at drøfte politik inden dronningerunden – at skifte side, og det er det, jeg bebrejder Det Radikale Venstre. Man kunne oven i købet have opnået resultatet under en radikal statsminister.

Hr. Bilgrav-Nielsen sagde noget om situationen i 1982, men den var jo helt anderledes. I 1982 gav Socialdemokratiet op og sagde, at det ikke ønskede at være i regering. Her i 1993 ønskede De Konservative og Venstre fortsat at være i regering, og statsministeren havde selvfølgelig, da han værdigt og klogt gik af, ligesom vi en forventning om, at Det Radikale Venstre ikke kunne drømme om at skifte side i den situation, og han mente, ligesom vi også mener, at et valg ikke var velegnet på den sag. Vi står ved og anerkender statsministerens beslutning, men vi bebrejder Det Radikale Venstre, at det skiftede side.

Så skal jeg sige til hr. Jes Lunde, at vi selvfølgelig ikke kunne drømme om at frigøre regeringen fra de forlig, der er indgået. De forlig giver ikke snærende bånd, men kloge bindinger og sikrer netop, at den stramme udgiftspolitik bliver videreført, og at konkurrenceevnen ikke bliver belastet. Vi kunne ikke drømme om at give SF frit spil til at komme ind og få en indflydelse, der ville gå i retning af mange store, nye offentlige udgifter.

Til hr. Frank Jensen må jeg sige, at hvis han vil bruge hukommelsen, skal han altså huske lidt bedre – velkommen i øvrigt som ordfører – for det, jeg sagde i august, var, at hvis Det Radikale Venstre virkelig, sådan som pressen

hævdede, ville lempe finanspolitikken med 25 mia. kr., ville jeg hellere have et valg. Men jeg tilføjede i den samme udtalelse, at det troede jeg ikke på at Det Radikale Venstre ville, og det viste sig altså også at være kendsgerningen. Den finanslovaftale, vi indgik, var en aftale om at lempe med 6,5 mia. kr. og på en måde, så vi reducerede underskuddet på statsbudgettet.

For så vidt angår forhandlinger om aktive-ring og dagpenge kan jeg garantere for, at vi ikke vil blokere på samme destruktive vis, som vi oplevede at Socialdemokratiet gjorde i hele perioden fra august til december, hvor det var umuligt overhovedet at få Socialdemokratiet med til at træffe nogen som helst beslutning. Sådan er vi ikke. Vi vil gå meget mere konstruktivt og positivt ind i forhandlingerne.

Hr. Duetoft spurgte, om Socialdemokratiet er ændret, om de gamle fjendebilleder er ved at falde fra hinanden.

Jeg håber, at Socialdemokratiet er ændret, men min bekymring er, at det ikke er det. Jeg er bange for, at det stadig væk tror, at nye offentlige udgifter løser alle problemer, og det er derfor, jeg advarer imod, at det skal gå den vej, og derfor jeg siger, at vi sammen med CD, Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre vil bidrage til, at Socialdemokratiet bliver holdt på dydens vej for så vidt angår offentlige udgifter og konkurrenceevne; det kan man roligt regne med vores støtte til.

Så skal jeg sige som en allersidste bemærkning, at den belastning af arbejdsgiverne, vi havde tænkt på i en dagpengefinansieringsreform, drejede sig om 4-5 mia. kr. pr. 1. april 1995. Jeg vil også gerne have tilsagn fra hr. Duetoft om, at man ikke i forbindelse med dagpengefinansieringen drømmer om en belastning af arbejdsgiverne før tidligst i 1995.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Både den konservative ordfører, hr. Henning Dyremose, og Venstres ordfører, hr. Fogh Rasmussen, har været på talerstolen i dag, og ligesom under debatten i går søgte de såmænd at skabe usikkerhed om regeringsgrundlagets indhold for så vidt angår beskatningen af boliger i Danmark.

Lad mig erindre om, at vi den 15. maj 1990 havde en debat i Folketinget, hvor der fra bl.a. Socialdemokratiets side blev foreslået en dags-